

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5849/2021
22.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из .., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Чегар, адвокат из ..., против тужене ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1884/2017 од 06.06.2017. године, у седници одржаној 22.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1884/2017 од 06.06.2017. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 379/16 од 06.03.2017. године, исправљене решењем истог суда од 24.04.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништен усмени тестамент који је сачинио сада пок. ЗЗ из ..., а који је проглашен на рочишту 25.06.2014. године, у предмету Основног суда у Бачкој Паланци РЗ 37/14. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима исплати износ од 97.300,00 динара, на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом од 06.03.2017. године до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1884/2017 од 06.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У тужби која је поднета суду 18.07.2016. године ради поништаја завештања, означена вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да је предмет парнице имовинскоправне природе у коме се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, то се дозвољеност ревизије цени према вредности предмета спора коју је тужилац означио у тужби, а која у конкретном износи 100.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија. Наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Из наведених разлога Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић